

hradě svých hotových výloh. Důvody tyto, až na poslední, jsou pouze zdánlivé, neboť práva, na něž se tu poukazuje, jsou vyhrazena závodním výborům, nikoliv jako podmětu soukromoprávních práv a závazků, nýbrž jako správnímu orgánu v oboru veřejné sociální péče o zaměstnance větších hospodářských závodů. To jest patrné zejména v případě §u 3 pís. c). Závodní rady se tu sice pověřují ujednáváním dodatků ke kolektivním smlouvám odborových organizací, nestávají se však tím podmětem smluvních práv a závazků, smluvními stranami zůstávají přece jen zaměstnavatel a jeho zaměstnanci. Samostatná soukromoprávní osobnost závodních výborů mohla by býti po případě dovozována z §u 24 zákona, podle něhož si mohou statky potřebné ke své činnosti opatřovati na vlastní útraty, což předpokládá, že mohou samy platně nabývati majetku a práv a samy se zavazovati. Jest pochybné, zda se za podmět takto vzniklých majetkových práv a závazků mohou považovati ony samy, či, zda tak, jako veřejné úřady nabývají práv nikoliv pro sebe, nýbrž pro korporace jimi zastupované, nejsou i závodní výbory po soukromoprávní stránce pouhým orgánem jednajícím za jiný právní podnik a který. Pro projednávání spor nemají však tyto pochybnosti významu, neboť závodní výbor není žalován z důvodu jeho majetkového práva nebo závazku, nýbrž, poněvadž vyvolal podle §u 3 zákona o závodních výborech nález rozhodčí komise, jímž se pokládá žalující firma zkrácena ve svých právech vůči dělnici Emilii P-ové. Závodní výbor jednal tu jako orgán veřejné sociální péče o dělnictvo zaměstnané v továrně a nemůže býti v této své veřejnoprávní funkci u soudu žalován.

Čís. 6154.

Byla-li veřejná obchodní společnost, v jejíž prospěch zněl exekuční titul, dohodou společníků zrušena a firma vymazána z obchodního rejstříku, stačí úřední potvrzení o těchto skutečnostech k tomu, by bývalí veřejní společníci mohli vésti exekuci na základě onoho exekučního titulu.

(Rozh. ze dne 28. června 1926, R I 540/26.)

Na základě exekučního titulu, znějícího ve prospěch firmy »Obchodní mlýny Jana K-a nástupci Zděnek B. a Zděnek K. v Ch.« domáhali se po zrušení firmy veřejní její společníci Zděnek B. a Zděnek K. povolení exekuce vnucenou dražbou dlužníkůvých nemovitostí, přiloživše k exekučnímu návrhu úřední potvrzení krajského soudu, dle něhož protokolovaná veřejná obchodní společnost firma »Obchodní mlýny Jana K-a nástupci Zděnek B. a Zděnek K. v Ch.« byla zrušena dohodou společníků a v důsledku toho byla z firemního rejstříku vymazána. Soud prvního stádu exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Návrhu exekučnímu připojené úřední potvrzení krajského soudu není listinou ve smyslu § 9 ex. ř., která by prokazovala, že nárok v exekučním titulu uznaný s osob tam pojmenovaných přešel na osoby, které exekuci navrhly. Z potvrzení toho není zřejmým přechod pohledávky zrušené firmy na navrhovatele a není z něho zřejmo,

zda byla zřízena likvidace společnosti a kdož jsou likvidátory (čl. 133 a násl. obch. zák.), oprávněnými zrušenou společnost zastupovati. Byť i byli navrhovatelé jedinými veřejnými společníky zrušené společnosti, není způsobem v §u 9 ex. ř. vyznačeným prokázán přechod pohledávky vymáhané na ně tak, by k jejich návrhu exekuce na základě tohoto titulu, znějícího pro zrušenou společnost, mohla býti povolena.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Jest nesporné, že v exekučních titulech, na jichž základě byla povolena exekuce, o niž jde, jest jako oprávněná označena veřejná společnost, protokolovaná pod firmou »Obchodní mlýny J. K-a nástupci Z. B. a Z. K. v Ch.« Vymáhající věřitelé Zdeněk B. a Zdeněk K. prokázali úředním potvrzením krajského soudu ze dne 22. dubna 1926, že tato veřejná společnost, jejímiž veřejnými společníky byli jen oni, byla dohodou zrušena, a firma společnosti dne 19. prosince 1925 vymazána z obchodního rejstříku. Toto úřední potvrzení postačí v tomto případě k průkazu, že nárok, určený v exekučních titulech, přešel na vymáhající věřitele (§ 9 ex. ř.). Veřejná obchodní společnost není právnickou osobou, třebaže společenské jmění za trvání společnosti tvoří samostatnou část jmění společníků, oddělenou fakticky i právně od jich soukromého jmění. Tím nepřestalo býti jměním společníků. Byla-li společnost zrušena a nedošlo-li k likvidaci, což zákon připouští, neboť předpis čl. 133 obch. zák. jest povahy dispoitivní — pozbylo tím jmění společenské jen své samostatnosti, zůstalo však jměním společníků. Jsou tedy jen společníci nadále nositeli práv a závazků zrušené společnosti, a mohou, pokud nebyla jiná úprava jich vzájemných poměrů prokázána, jen v souhlase o jmění druhdy společenském rozhodovati a jím nakládati. Výronem tohoto práva jest i jejich exekuční návrh. Pokud by tedy dlužník netvrdil a neprokázal, že při zrušení společnosti bylo s vymáhanou pohledávkou naloženo jinak, — a to se nestalo —, nutno předpokládati pravidelný stav a stačil k osvědčení legitimace vymáhajících věřitelů k podání exekučního návrhu průkaz, že veřejná společnost zanikla.

Čís. 6155.

Služební smlouvy zaměstnanců Státního nakladatelství jsou smlouvami soukromoprávními, avšak práva a povinnosti těchto zaměstnanců jsou upraveny stejně jako práva a povinnosti pragmatikálních státních zaměstnanců.

Nakladatelský přídavek, povolený výnosem ministerstva školství a národní osvěty ze dne 30. října 1920, čís. 57.907, byl povolen dobrovolně a do odvolání.